ANUL VII. No. 1981. | EDIȚIA A TREIA | MERCURI 21 SEPTEMBRE 1894.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREÏ LUNI
SI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

EN *Bucureștĭ* LA CASA ADMINISTRAȚIEÏ
DIN *Județe* ȘI *Streinătate* PRIN MANDATE POȘTALE

UN AN ÎN ȚARĂ	30 LEÏ; ÎN STREINĂTATE	50 LEÏ
ȘASE LUNÏ ..	15 » » »	25 »
TREÏ LUNÏ ..	8 » » »	13 »

Un numer în streinatate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ strein în casă

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN *Bucureștĭ* ȘI *județe* SE PRIMESC *numaĭ la Administrație*
DIN *Streinătate*, DIRECT LA ADMINISTRAȚIE IȘ *la toate oficiele de publicitate*
ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERȚIELE ȘI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEȘTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA
kioșcul No. 192, Boulev. St.-Germain

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

NERVII ÎN POLITICĂ

Veacul în care avem onoare să trăim noĭ ceștia carĭ scrim azĭ la gazetă și dumneavoastră ceștia carĭ citițĭ azĭ scrisul nostru, a primit tot soiul de nume: uniĭ l'aŭ botezat „veacul electricităței", alțiĭ „veacul luptelor de clasă", alțiĭ „veacul minciuneĭ", — fie-care cum a putut. Doctoriĭ, carĭ de obiceiŭ maĭ mult distrug de cît clădesc, s'aŭ rostit și eĭ și aŭ născocit... veacul boalelor de nervĭ.

Fără 'ndoială, boalele de nervĭ aŭ existat de cînd lumea; sînt convins că bunica noastră Eva a fost foarte enervată cînd s'a văzut aruncată afară din căminul conjugal ce-șĭ înjghebase în Paradis. E totușĭ foarte adevărat, că în veacul nostru de surmenaj fizic și intelectual, în care oameniĭ se ĭaŭ la întoarcere cu caiĭ-vapor și cu electricitatea, boalele de nervĭ aŭ făcut pașĭ uriașĭ înainte. Drept aceea, bibliotecile medicale sunt pline de cărțĭ care daŭ toate bolile pe socoteala bieților nervĭ. Te doare capul, suferĭ de mijloc, vezĭ noaptea caĭ negri pe pereți albĭ, suferĭ de stomac, — toate nu sunt niște atingerĭ organice, ci pur și simplu niște consecințe fatale ale newrasteniei, o boală care este pentru doctorĭ salvarea diagnosticurilor.

Ce să maĭ intri în amănunte? Newrastenie!

Lucru curios, boalele de nervĭ aŭ început să esplice nu numaĭ deraiările organismuluĭ și deraiările de trenurĭ, dar chiar deraiările politice și constituționale.

Toate gazetele discutaŭ pînă erĭ asupra barbariilor de la statuia luĭ Mihaiŭ Viteazu și fie-care căuta să afle pricina stingereĭ felinarelor, ataculuĭ prin întunerec, ĭurușuluĭ de la poliție, turdismuluĭ la care am asistat.

Explicațiile curgeaŭ din toate părțile și nimenĭ nu dedea de cauza cauzelor. Cînd iată că ziarele oficioase desleagă enigma, spunîndune: «D. Deșliu, prefectul poliției, suferind de o boală de nervĭ, va plecà pentru o lună în străinătate».

Am înțeles. Tocmaĭ în momentul cînd toată lumea aruncă vina asupra poliției, prefectul lasă toate baltă și pleacă în străinătate ca să-șĭ potolească nerviĭ. Cum? Tocmaĭ acuma și-aŭ găsit nerviĭ de lucru?

Noĭ sîntem convinșĭ, nu numaĭ fiind-că cunoaștem pe D. Deșliu, dar și fiind-că știm cum a fost plănuită oprirea manifestațieĭ, că nu D. Deșliu este autorul celor întîmplate. Guvernul întreg și în special vestitul Tache Ionescu, sînt născocitoriĭ întreguluĭ plan de... atac.

Dar... ca să scape corabia guvernamentală, trebuĭe să se arunce un om în Mare.

De regulă, în superstițiile marinarilor intră ideia că acela care trebuĭe azvîrlit se cade să nu fie orĭ-cine, la întîmplare, ci călătorul cel maĭ încărcat de păcate. Eĭ bine, caicciiĭ de la guvern se abat de la regula admisă și daŭ brîncĭ omuluĭ celuĭ maĭ puțin vinovat. Zvîrlițĭ, oamenĭ bunĭ, pe Lascar Catargiu, zvîrlițĭ pe Take Ionescu,—căcĭ, dacă-ĭ vorba de nervĭ, apoĭ în tot cazul aceștia aŭ strașnică nevoĭe de îngrijire.

Orĭ-cum ar fi însă, e ridicul să trimețĭ la doctor pe D. Deșliu și să-l înlocueștĭ cu Algiu, aĭ căruĭ nervĭ șugubețĭ aŭ dat dovezĭ nenumărate că nicĭ un calmant nu le poate fi de vre-un folos. D. Capsa nu va sta, în adevăr, de cît o lună în capul poliției, și apoĭ va începe era luĭ Algiu.

Asta trebuĭe să ne bucure maĭ la urmă, căcĭ cetățeniĭ n'or să maĭ aibă nevoie să facă sforțărĭ: guvernul conservator își sapă el însu-șĭ groapa; ăsta e singurul luĭ eroism.

Anton Bacalbașa.

SATIRA ZILEI

Piciorul în muzică

E comedie mare să ascultĭ la opera-italiană cum aplaudă publicul: vine un tenor orĭ o primadonă și cîntă, ca omu. Toțĭ tac din gură, toțĭ se astîmpără. De odată numaĭ, tenorul orĭ primadona se apucă și ridică o notă pînă 'n pod.

Să te țiĭ atuncĭ! Toată sala aplaudă, de crezĭ c'o să se rupă bietele palme.

Oameniĭ subțiriĭ aŭ criticat soiul ăsta de artă,— și, în sfîrșit, școala franțuzească a eșit triumfătoare.

— Mă rog, care-ĭ școala franțuzească? o să întrebațĭ.

Să vă răspund:

In muzică, numim «școală franțuzească» acel sistem de canto, care nu maĭ ridică notele, ci piciorul. Din acest punct de vedere, școala franceză este preferabilă școaleĭ italiane, de oare ce nu obosește organul vocal.

Dacă sîntețĭ Hughenoțĭ, adică dacă vă ducețĭ la Hugo, cum mă duc eŭ, — și garantez că nu voiŭ avea nicĭ o absență, — vețĭ vedea pînă la ce înălțimĭ se ridică... școala franceză.

Și publicul aplaudă, încîntat de înălțimea barometrică a membrelor inferioare, — ceea ce dovedește că în ziua de azĭ succesele muzicale se iaŭ *à cheval*.

Dacă progresul acesta muzical va continuà, o să ajungem să vedem cum caiĭ de la circul Sidoli, carĭ se ridică în două picioare, devin niște primadone *n*umăru unu.

Rigolo.

CHINEJII BĂTUȚI

Pekingul amenințat. -- Atitudinea puterilor europene. -- Străinii în China. -- Teama de revoluție. Complicatiile posibile

Japoneziĭ merg repede înainte. După victoria navală strălucită pe care aŭ repurtat-o în potriva Chinejilor la gura Ialu, eĭ s'aŭ grăbit să strămute teatrul războiuluĭ pe teritoriul chinez; astăzĭ eĭ amenință chiar capitala colosaluluĭ imperiŭ, orașul Peking.

Și, după ultimele știrĭ carĭ ne vin din China și carĭ nu ne maĭ vorbesc de cît despre demoralizarea complectă a armateĭ chineze, e probabil că în curînd vom asista la totala înfrîngere a Cuinejilor. Japoneziĭ victorioșĭ vor dicta la Peking condițiile păceĭ.

Puterile europene

Se pare că acest mers repede spre desnodămîntul războiuluĭ chino-japonez a cam tras o dungă peste socotelile unora din puterile europene, carĭ începuseră a manifesta o vie dorință d'a se amesteca în ceartă, cu scopul d'a profita și ele de ocazie pentru a-șĭ asigura oare-carĭ foloase.

In deosebĭ, Rusia ajunsese deja să dea unele semne neîndoioase despre dorința sa de a interveni, precum: concentrarea uneĭ flote la Vladivostok și trimiterea de agențĭ militarĭ în Coreea și pe cîmpul de războiŭ, pentru a observa mersul operațiunilor.

Și maĭ ales Englitera privea cu ochĭ galeșĭ toate aceste mișcărĭ.

Europeniĭ în China

De alt-fel orcare din puterile europene ar putea găsi foarte lesne un motiv de a interveni în acest răsboĭ; și acesta ar fi: primejdia la care sunt expușĭ toțĭ europeniĭ din China, în urma destrăbălăriĭ generale ce există acum în China.

Deja s'a anunțat că europeniĭ, chiar și ceĭ din Peking, sunt coprinșĭ de o mare panică, din cauza atitudineĭ populațieĭ indigene și chiar a soldățimeĭ. S'a telegrafiat în Europa că streiniĭ aŭ început a fi insultațĭ și amenințațĭ pe stradele Pekinguluĭ și că deja nu maĭ sunt sigurĭ de viața lor.

Acestea sunt și motivele pentru carĭ deja Englitera, Franța, Germania, Statele-Unite și chiar Spania aŭ trimis vase de răsboiŭ și canoniere la Șangai și la Tien-Țin.

Semne de revoluție

Ingrijirile pentru protecțiunea supușilor europenĭ din China sunt cu atît maĭ justificate, cu cît se pare că afară de calamitatea răsboiuluĭ nenorocos cu Japonia, China maĭ e amenințată și de calamitatea uneĭ revoluțiĭ.

Nemulțumirea populațieĭ contra autorităților, precum și cea a soldaților împotriva comandanților lor incapabilĭ și lașĭ, e atît de mare, încît ca mîine ea poate isbucni într'o răscoală generală împotriva dinastieĭ Mangiu.

O ast-fel de revoluție însă s'ar întoarce desigur și împotriva europenilor, carĭ într'un asemenea cas ar fi în mare primejdie d'a fi exterminațĭ din tot imperiul.

Răsboiul Chino-European

Dacă în adevăr o asemenea eventualitate s'ar ivi, răsboiul Chino-Japonez s'ar putea complica foarte ușor cu un răsboiŭ Chino-European.

Ceĭ dintîiŭ hotărîțĭ a interveni ar fi, cum am spus, Rușiĭ. Acelaș lucru însă s'ar grăbi să-l facă și Englejiĭ și toate cele-lalte puterĭ interesate.

Cum să vede, vastul imperiu chinez e foarte amenințat de a fi sguduit pînă în temeliile sale.

Vest.

CRIME MILITARE

Barbariile militare se țin lanț.

A-l-altă erĭ sergentul-major Răcoreanu din regimentul 28 a bătut la Găeștĭ pe un sătean concentrat ca rezervist în acel regiment. Nemulțumit cu atîta, sergentul-major a pus și pe căprarul Pompeiŭ să bată încă pe nenorocit.

A doua zi, bătutul a încetat din viață. Toată lumea l'a văzut cu corpul plin de vînătăĭ,—numaĭ autoritatea în drept nu se mișcă.

Frumoase manevre!

* * *

La Regimentul 22, căpitanul Pelimon a bătut pe sergentul rezervist I. Tomescu în front, pînă ce nenorocitul a căzut jos amețit.

De ce? Pentru că... «a mișcat în front!

* * *

Noĭ aducem pur și simplu faptele la cunoștința celor îndrituițĭ să facă dreptate.

Inainte de a reveni, avem încă nădejde că D. general Poenaru, ministrul de războiŭ, va uzà de dreptul ce-ĭ acordă legea în potriva mizerabililor și a bătăușilor.

FELINARELE REACȚIUNIĬ și REACȚIUNEA FELINARELOR

Din numeroasele comentariĭ făcute asupra turburărilor de la 14 Septembrie, am și eŭ ceva de relevat, pentru posteritate. Sunt părerile emise de două gazete dușmane *despre rolul felinarelor în mișcările populare.*

Prima părere este emisă de *Constituționalul*, care zice:

S'aŭ stins decĭ felinarele de pe bulevard. *Ce dovadă maĭ bună* aŭ putut avea tineriĭ studenți că guvernul e decis a nu tolera călcarea legeĭ noastre guvernamentale?

Va să zică, după gazeta junimistă, un guvern care vrea să-și afirme voința d'a nu tolera călcarea legilor fundamentale, trebue să înceapă prin a stinge felinarele.

Cu totul alta este părerea *Voințeĭ Naționale.* Ea zice:

Ațĭ stins felinarele de pe bulevard, pentru ca cele 20,000 de oamenĭ să fie coprinse de acel fior de exasperare *ce coprinde pururea masele în întunericul profund.*

Trebue să regretăm din suflet cu această ocazie, retragerea din presă a ingeniosuluĭ Spanachidi. care singur ar putea să ne dea o soluție între aceste părerĭ atît de opuse.

Rad.

CULISELE POLITICE

Mișcarea studenților.—Disidența conservatoare. — Junimiștiĭ triumfează.--Combinație ministerială.--Mazilirea D-luĭ Take Ionescu.

Mișcarea studenților

Mișcarea pornită de studențĭ în urma barbariilor din noaptea de 14 Septembre, orĭ cît de neînsemnată și de inofensivă s'ar părea, îngrijește foarte mult pe conservatorĭ. Căcĭ această mișcare se face pe o cestiune populară și este încuragiată și alimentată nu numaĭ de liberalĭ, ci și de uniĭ conservatorĭ, carĭ profită acum din noŭ de ocazie pentru a-șĭ manifesta antipatiile lor contra Austro-Ungarieĭ și în contra junimiștilor, adică a D-luĭ P. P. Carp, care este acuzat de prea mare austrofilism.

Spiritele sînt foarte agitate în partidul conservator și se fac imputărĭ amare maĭ ales miniștrilor P. Carp și Take Ionescu.

Disidența conservatoare

Teama cea mare a conservatorilor este nu de liberalĭ, nicĭ de studențĭ, ci de disidența conservatoare. In adevăr, disidența conservatoare fără să fie organizată, este foarte mare și guvernul n'are nicĭ un mijloc pentru a readuce în partid, o parte din disidență. Din contră, scandalurile provocate de poliție și mișcarea întreprinsă de studențĭ va irita și maĭ mult pe conservatoriĭ nemulțumițĭ. Uniĭ conservatorĭ se tem chiar că D. Mișu Balș, care este prea entuziazmat de mișcarea națională, scandalizat de brutalitățile de Miercurĭ seara, se va retrage din partid împreună cu d. colonel Rosnovanu și cu amiciĭ acestuia D-niĭ deputațĭ Burki și Isăcescu.

In acest caz, conservatoriĭ vor rămîne în minoritate în Cameră, căcĭ pînă acum deja se cunosc vr'o 42 deputațĭ disidențĭ. A satisface pe aceștia este greŭ, căcĭ nemulțumirile lor variază după localitățĭ.

Junimiștiĭ triumfează

Aceste disidențe sunt admirabil exploatate de junimiștĭ, căcĭ cea maĭ mare parte a disidenților sunt catargiștiĭ. Așa în Craiova, disidența Economu-Sava Șomănescu, în Ploeștĭ disidența I. Corlătescu, în Brăila Negulescu-Beloiu, în Giurgiu Dimitriu, în Bîrlad maior Pruncu și Emil Vulpe, etc. în Dorohoiŭ Văsescu, în Buzăŭ Păcleanu-Georgescu, în Fălticenĭ Goilav-Popovicĭ, etc.

In urma acestor disidențĭ, D. Lascăr Catargiu a rămas aproape izolat în partid, așa că a fost nevoit să se dea sub epitropia junimiștilor. Și junimiștiĭ triumfează pe toată linia, spre marele necaz al lahovariștilor. Așa în Giurgiu, unde pînă acum aŭ dominat lahovariștiĭ, noul prefect, D. Warlam, este junimist. In Bucureștĭ viitorul prefect al poliției, faimosul Algiu, este junimist.

Combinație ministerială

Ast-fel fiind situația, prin culisele politice nu este exclusă posibilitatea uneĭ apropiate crize ministeriale. Și atît junimiștiĭ, cît și lahovariștiĭ, sînt convinșĭ că guvernul nu va putea să dureze mult.

Lahovariștiĭ, ca să salveze situația partiduluĭ, cel puțin pînă la alegerile legislative, favorisează ideia venireĭ la putere a D-luĭ general Manu, care prin D. Păucescu, ar readuce la matcă pe toțĭ disidențiĭ, pînă și pe disidențiĭ junimiștĭ, anume D-niĭ Const. Miclescu, A. C. Cuza și C. Bobeica. In acest caz junimiștiĭ ar rămîne cu cel mult 20 de deputațĭ în opoziție, ceea-ce n'ar prezinta nicĭ un pericol pentru guvern.

Junimiștiĭ, pe de altă parte, speră că prin Nababul Cantăcuzino, care ar forma un cabinet pur junimist, și-ar putea asigura concursul unor lahovariștĭ și împăcînd pe disidențiĭ din cîte-va localitățĭ, și-ar putea ticlui o majoritate pînă la alegerĭ.

In fine liberaliĭ sînt convinșĭ, că nicĭ o combinație nu va reuși, așa că Regele va fi nevoit să se adreseze la D. Sturdza, căruia i-ar da și un decret de disolvare a Corpurilor Legiuitoare.

Mazilirea D-luĭ Take Ionescu

Aceste sînt combinațiile ce se fac. Și semnificativ este, că din toate combinațiile este exclus Take Ionescu.

De ce? Fiind-că atît de iritate sînt spiritele în contra luĭ Schwalb în cît conservatoriĭ, afară de unul singur, D. N. Filipescu, nu vor să-l maĭ vază în cabinet.

In cazul cînd nicĭ una din combinațiile relevate nu va reuși, e sigur că Take Ionescu va fi mazilit. Căcĭ prin demisiunea luĭ se va da studenților iritațĭ, precum și D-lor Mișu și colonel Rosnovanu, o satisfație, plus că disidențiĭ din Craiova vor fi împăcațĭ, fără ca deputațiĭ Boldescu și Mișu Săulescu, să aibă curagiul de a trece în opoziție din cauza protectoruluĭ lor.

Inf.

BULGARIA REGAT

Drăgan Zankov, șeful partiduluĭ ruso-fil bulgar, se află, după cum am maĭ anunțat deja, la Belgrad.

După cum află ziarele vieneze, D. Zankov a avut în capitala Serbieĭ convorbirĭ cu maĭ multe personagiĭ politice, cărora le-a declarat că proclamarea Bulgarieĭ ca regat independent nu va maĭ întîrzia mult.

El însuși, îndată ce alegerea-ĭ va fi validată de Sobranie, și îndată ce-șĭ va lua locul în adunare, va propune, în numele partiduluĭ săŭ, convocarea mareĭ Sobraniĭ, care să proclame neatîrnarea și regatul.

Zankov e sigur că această propunere va fi primită de marea Sobranie cu unanimitatea voturilor.

Sălbaticiĭ în Europa

Cine maĭ are vr'o umbră de îndoială că nu Ungurii sînt chemațĭ— după cum se laudă — a civiliza Orientul, n'are de cît să citească următoarele rîndurĭ, prin carĭ gazeta ungurească *Erdélyi Hiradó* de la 22 Sept. a. c. arată cu multă sinceritate chipul cum ar dori ea să vază deslegată chestia naționalităților.

Acest pasaj din numita gazetă a fost citit de părintele Lucaciŭ, cu ocazia ultimuluĭ săŭ proces, și după cererea sa, a fost anexat la actele procesuluĭ. Iată-l:

Mare pagubă că instituțiunea salutară a trageriĭ în țeapă a ieșit deja din modă. Ce radical s'ar putea acum deslega chestia romînă, și ce priveliște înălțătoare de inimĭ ar fi capetele vestiților agitatorĭ în vîrful paruluĭ tricolor național!

Și iată dar pînă unde aŭ ajuns unguriĭ cu civilizația, după o mie de anĭ de ședere în Europa: pînă acolo ca să regrete că aŭ trecut *deja* vremurile tragerilor în țeapă. De cîte miĭ de anĭ vor maĭ fi avînd oare nevoĭe acești sălbaticĭ, pentru ca să-și uite instinctele de fiară?

R.

CREDITE FUNCIARE

Ca răspuns la articolele noastre asupra *Scrisurilor creditului rural*, Direcțiunea acesteĭ instituțiĭ, publică într'un ziar financiar, un comunicat, care merită să fie relevat.

In articolul nostru noĭ bănuiam Direcțiuneĭ Creditulnĭ, că nu a făcut să se coteze scrisurile ei pe piețele financiare străine, pentru a pune capăt campanieĭ de depreciare a acestor scrisurĭ, urmărită de către uniĭ oamenĭ puțin scrupuloșĭ. Noĭ am arătat pierderile colosale ce rezultă pentru agricultoriĭ împrumutați, din faptul deosebireĭ enorme între valoarea nominală a acestor scrisurĭ și cursul lor în piață și maĭ ales din greutatea ce întîmpină de a le desface.

E de netăgăduit că e aci, o situație esceptional de gravă și de aceea credem că am fost destul de indrituițĭ, ca să dăm strigătul de alarmă.

La aceasta, știțĭ ce ne răspunde comunicatul Ceditului? Citez textual:

«Chestia introducereĭ scrisurilor funciare la cota burselor din străinătate, a format obiectul preocupărilor Creditelor funciare încă de la fondarea lor, și dacă nu s'a putut executa această idee, aceasta dovedește că Direcțiunile acestor Credite, n'aŭ găsit încă avantajele acelea, carĭ să-ĭ pue în poziție d'a executa cu folos ideea de care vorbim».

Vra să zică, în curs de două-zecĭ și maĭ bine de anĭ, de la 1873 și pînă azĭ, de cînd direcția credituluĭ se tot nevoește să facă această operație, încă n'a găsit momentul oportun. A fost cursul scrisurilor peste sută,, azĭ e cu 15—16% maĭ jos, și nicĭ într'un caz, nicĭ în altul direcția n'a găsit «avantajele» de care vorbește. Cînd dar le va maĭ afla, cînd în intervalul de 20 anĭ, nicĭ în perioda de prosperitate, nicĭ în cea de restriște nu lea putut găsi?

Să facă decĭ bine direcția Creditelor cînd dă comunicate să nu umble cu asemene lucrurĭ ridicole și să nu-șĭ maĭ dea singură brevete: «că se îngrijește de instituțiele aceste și de interesele asociaților, cu o pricepere și o rîvnă, care n'are nevoie de impulziunea nimăruĭ».

Și fiind că vorbim de «rîvna pentru interesele asociaților» ar face maĭ bine comunicatul să ne spue cam ce sumă s'a împărțit acestor asociațĭ din beneficiele anuale ale societățeĭ (conform art. 22 din legea din 82) de cînd s'a acoperit fondul de reservă, prevăzut de lege.

Func.

TRIBUNALELE MILITARE IN SICILIA

Sub acest titlu, în numărul pentru Septembrie a revistei parisiane *La Revue Socialiste*, doctorul Napoleon Colojanni, dă un rezumat complect a evenimentelor care pasionează Italia şi care interesează întreaga Europă. E vorba de una din manifestaţiunile cele mai dureroase şi cele mai bătătoare la ochi a mişcărei socialiste. Luînd această mişcare de la început, Doctorul N. Colojanni povesteşte faptele a cărora martor a fost şi despre care a mărturisit la deschisele procese, în special, la acela a lui De Felice.

El trage marile linii ale unui tablou: tabloul Siciliei în prada exploatărei feodale a segniorilor, ajutată de funcţionarii comunali şi administrativi, cumpăraţi de ei, întocmai ca şi în ţara romînească. Apoi, intrînd în amănunte, el ne face să asistăm la maşinăria consiliilor de Reghniu. Cazurile cele mai bătătoare la ochi sînt aduse înaintea noastră. Studiul se sfîrşeşte prin consideraţiuni juridice. Acest studiu, în care faptele domnesc, şi din care ori-ce polemică propriu zisă este exclusă, este un document nepreţuit, pentru toţi aceia care vor să-şi facă o idee exactă despre evenimentele din Sicilia şi mai ales pentru noi, de oare-ce starea agricolă şi socială a Romîniei se apropie foarte mult de aceea a Siciliei.

ALEXANDRU L. KIELLAND

FOI VEŞTEDE

Copacii sunt deja pleşuvi şi pe o cracă goală şade micul cintareţ al grădinei cu pieptul roşu cafeniu el însuşi ca o foae veştedă şi repetă neobişnuit sunetele, de care-şi mai aduce aminte din cîntecul său de primăvară.

Singurul lucru verde şi fraged în toată privelişte e edera. Căci edera e cagrija: vara şi iarna proaspătă.

Ea se tîrăe cu cornițele sale moi, se viră în crăpăturile cele mai mici, trece prin deschizăturile cele mai neinsemnate şi, abea cînd s'a făcut mare şi puternică observăm că nu mai poate fi nimicită şi că ea urmează a distruge fără milă toată clădirea.

Dar edera seamănă şi cu grijaa *bine crescută*, ea-şi acoperă opera de nimicire cu foi frumoase, lucitoare. Şi oamenii surîd cu faţa veselă, parcă nici n'ar şti că umblă printre ruine acoperite de ederă.

In mijlocul boschetului şade o fată pe un scaun de trestie; amîndouă mînele şi le ţine în poală. Ea şade cu capul plecat şi faţa-i frumoasă are o expresie curioasă. Nu atita necazul sau furia, mai puţin încă ursuzlîcul obicînuit se arată pe chipul ei! nu, mai curînd o dezamăgire fără margini, amară. Ea pare că e pe cale de a pierde ceva, fără să aibă puterea de a opri la sine acel ceva; parcă şi pentru dînsa se veştejeşte ceva.

El, care se reazimă că o mînă de scaunul ei, incepe să priceapă cu situaţia a ajuns mai serioasă de cît şi-a închipuit dînsul. El a încercat toate mijloacele pentru a potoli cearta la început aşa de neînsemnată şi a o da uitărei: a predicat raţiune, a încercat şi cu durerile; a cerut iertare şi s'a umilit — poate chiar mai mult de cît ar fi voit—dar toate-i în zadar. Nimic nu pare în stare s'o scoată din dispoziţia pe jumătate moartă, în care se află.

De aceea el se apleacă îngrijat peste dînsa:

— Dar tu ştii că, în fond, noi ţinem aşa de mult unul la altul.

— Atunci de ce ne certăm aşa de lesne şi sîntem aşa de plini de amărăciune şi de supărare unul către altul?

— Dar, drăguţo, totul a fost la început fără nici o însemnătate!

— Tocmai de aceea! — îţi aduci tu aminte ce ne am spus? Cum ne întreceam ca să găsim acele cuvintei despre care ştiam că vor jigni mai adînc? O —cînd te gîndeşti că noi întrebuinţăm cunoştinţele pe care le avem unul despre cel'l'alt, pentru a găsi locul unde vorbele rele rănesc mai adînc!—Şi asta numim noi *dragoste!*

— Drăguţo — nu lua lucrul în chip aşa de solemn,— respunse el încercînd s'o ia pe un ton mai uşor — ori cît de mult se iubesc oamenii,tot vin momente, în care nu se înţeleg; asta nu poate fi ast-fel!

— Ba da, bagda! strigă ea—trebue să existe,o dragoste, pentru care cearta să fie cu neputinţă; sau şi—şi eu m'am înşelat şi ceea-ce noi numim dragoste nu e de cît, de cît...

— Nu te îndoi de dragoste!—o întrerupse el cu aprindere şi, cu vorbe calde, elocvente, descrise simţimîntul, care înnobilează pe om, căci ne învaţă să fim îngăduitori faţă cu slăbiciunile celor-l'alţi; ea ne dă cea mai mare fericire prin aceea că, împotriva tuturor micilor neînţelegeri, ne leagă cu cele mai frumoase legături.

Ea-l ascultase numai pe jumătate. Privirea ei rătăcise peste grădina veştejită, respirase aerul greoiu al plantelor pe moarte — şi se gîndise la primăvară, la nădejde şi la dragostea atot puternică, ce veştejeşte ca o floare toamna.

— Foi veştede — zise ea liniştită şi, sculîndu-se, risipi cu piciorul toate frunzele cele frumoase, pe care vîntul le adunase cu atita caznă.

Ea porni pe alee în sus, spre casă; el o urma la o mică depărtare. El tăcea, pentru că nu găsea cuvinte. Un simţimînt obosit de frică şi istovire îl stăpînea; el se întreba pe sine însu-şi dacă o mai poate ajunge, ori dacă ea e deja de zece poşte departe.

Ea mergea cu capul plecat şi se uita la straturile de flori. Aci zăceau stelişoarele, ca nişte flori de hîrtie rupte, pe foi de cartofi; gherghinele atîrnau cu capetele lor grele de precupeţi de tulpinele lor rupte şi trandafirii, rezemaţi de araci, aveau la vîrf boboci mici, degeneraţi, iar jos flori mari, ude, putrede.

Şi amărăciune şi dezamăgire coprinseră inima-i tînără. Pe cînd florile mureau, ea se îndruma spre iarna vieţei.

Aşa dispărură amîndoi sus în alee. Dar scaunul gol rămase în boschetul veştejit, pe cînd vîntul harnic aduna iar foile într'o movilă mică mormîntală.

Şi în scursul vremei ne aşezăm cu toţii—*toţi* pe rînd — pe scaunul cel gol într'un colţ al grădinei şi zgăim ochii la o movilă mică, mormînt de foi veştede.

Trad. de **Hus.**

INFORMAŢIUNI

Nouii primari:

D. *Berceanu* a fost ales primar al Brăilei.

D. *Mavrocordat*, primar de Vasluiu.

D. *Millo*, primar de Fălticeni.

D. senator *Teohari*, primar al oraşului Neamţu.

* *

Primar al oraşului Buzău a fost ales D. *Ath. Cătuneanu.*

La primul scrutin s'a ales D. Constantinescu, dar D-sa a refuzat de o cam-dată să primească această însărcinare, rugînd consiliul să aleagă pe D. Cătuneanu.

Secţiunea I a tribunalului de Ilfov, compusă din D-nii Dîmboviceanu, Naumescu şi Gănescu, a confirmat ieri mandatele de arestare în contra D-lui C. Ionescu, student şi redactor la *Rominul* şi în contra elevului Ganea, intern în pensionatul *Lumina* al D-lui Eniu Bălteanu.

D. Warlam refuză să primească prefectura judeţului Vlaşca.

D. L. Catargiu l'a asigurat, însă, că-l va transfera la Dolj, imediat după ce-i va găsi un succesor.

D. Dimitrescu, actual profesor de istorie la Vasluî a fost transferat la liceul din Craiova.

D. Raul Stavri, profesor de limba romînă la Roman, trece la catedra de istorie din Vasluî.

Dl Hogaş este numit profesor de limba romînă la gimnaziul din Roman.

Consiliul de miniştri s'a ocupat ieri pe larg de mişcarea studenţilor şi de modul cum ar trebui să fie reprimată.

Nehotărîndu-se nimic definitiv, azi consiliul de miniştri se va întruni din nou.

In întrunirea lor de ieri de la societatea *Unirea*, studenţii au hotărît să nu înceteze de loc cu agitaţiunile lor, cită vreme D-nii C. Ionescu şi Ganea vor fi arestaţi.

Studenţii se întrunesc azi din nou la *Unirea* pentru a aviza la măsurile pe cari le vor lua în vederea campaniei de agitaţie.

Ministerul lucrărilor publice studiază construirea unei linii ferate de la T.-Jiu pînă la trecătoarea Vulcan.

Ast-fel în curînd linia Filiaşi-T.-Jiu va fi racordată cu linia ungară Simeria (Piski)-Petroşeni-Vulcan.

D-şoara Orghidan, profesoară de pedagogie la şcoala centrală de fete din Capitală, a obţinut un concediu mai lung, pentru a-şi complecta studiile pedagogice în Germania.

In locul D-rei Orghidan s'a numit suplinitoare sora D-sale.

D-na Stavri, profesoară de istorie la externatul din Bîrlad, este transferată în aceeaşi calitate la externatul No. 2 din Bucureşti.

D-şoara Alevra este numită suplinitoare la Bîrlad în locul D-nei Stavri.

Duba de la Văcăreşti

O scenă caraghioasă s'a petrecut aseară pe la orele cinci în strada Brezoianu.

O dubă de la Văcăreşti, cu mai mulţi arestaţi, venea repede dinspre piaţa tribunalelor. Deodată, în dreptul casei Algiu, osia de dinapoi se rupe şi duba se răstoarnă. Sentinelele, cari se aflau pe capră s'au speriat şi s'au dat repede jos, crezînd că arestaţii au fugit.

Lume multă se adună. Arestaţii schimbă cîte-va vorbe vesele din dubă cu lumea ce se strînsese.

Un sergent aleargă imediat la poliţie, care apoi vesteşte pe direcţiunea penitenciarelor din Văcăreşti să trimită o altă dubă.

Timp de o oră şi jumătate, duba a stat răsturnată în strada Brezoianu, păzită de doui soldaţi. Abia pe la orele şeapte soseşte o nouă dubă şi arestaţii sînt aşezaţi în ea. Cînd duba porneşte, toţi arestaţii au început să cînte *Deşteaptă-te romîne*, iar lumea i-a aplaudat şi le-a strigat: La revedere!

Duminecă se va face inaugurarea şcoalei comunale de băeţi şi fete de lîngă Crivina, construită de D. proprietar Andronescu.

Această şcoală, care costă vre-o 60,000 lei, este dotată şi cu 30 hectare de pămînt.

Nouii revizori şcolari

In fine, s'a hotărît definitiv, pentru a cincea oară, următoarea mişcare în personalul revizorilor şcolari din ţară:

D. G. Nicolau, actual institutor la şcoala No. 1 din Ploeşti, e numit revizor la Bacău, în locul D-lui D. Scurei, care trece în aceeaşi calitate la Ilfov.

D. N. Glimescu, revizor la Tutova, în locul D-lui Gr. Crăescu-Coledinschi, care trece în aceeaşi calitate la Tecuci.

D. C. Petrecu, actual revizor în Tecuci, în aceeaşi calitate la Fălciu.

D. St. Niculescu, actual revizor în Fălciu, trece în aceeaşi calitate la Giurgiu, în locul D-lui Toma Dicescu, care trece ca director al şcoalei No. 1 din Giurgiu.

D. I. Velculescu, actual revizor de Ilfov, trece în aceeaşi calitate în Ialomiţa.

D. G. Popescu-Ciocănel, actual revizor în Mehedinţi, trece la R.-Sărat în locul D-lui V. Macedonescu, care îşi va relua catedra de institutor şi director al şcoalei No. 16 din Bucureşti.

D. G. Dianu, actual institutor şi director al şcoalei No. 19 din capitală, e numit revizor la Mehedinţi.

POLITICA EXTERNA
a
AUSTRO-UNGARIEI

Am dat mai sus partea privitoare la chestia romînă din discursul ţinut ieri de delegatul tînăr-ceh Kaftan în delegaţia austriacă. Iată acum şi cele-l'alte părţi ale acestui discurs, precum şi răspunsul ministrului Kalnoky:

Pacea armată

Budapesta, 19 Septembre.—Tînărul-ceh Kaftan a relevat marele prejudicii ce pacea armată aduce populaţiunilor. D-sa a declarat că toate naţiunile slave, afară de polonezi, sunt opuse triplei alianţe, care nu dă nici unavantagiu Austro-Ungariei. Tinerii-cehi nu doresc încheierea unui tractat austro-rus, ci o deplină libertate de acţiune pentru Austro-Ungaria. Oratorul constată, că raporturile cu Rusia au devenit mai amicale, graţie atitudinei împăciuitoare a contelui Kalnoky.

Statele Balcanice

D-sa întreabă pe ministru ce atitudine va lua faţă cu Serbia şi dacă nu există vr'o temere că evenimentele din urmă din această ţară vor avea un resunet în ţările austriace.

Vorbind de Bulgaria, oratorul declară că ar fi timp de a se pune capăt stărei de lucruri actuală din Bulgaria şi de a se da acestei ţări pacea exterioară de care are nevoe pentru desvoltarea sa economică. D-sa întreabă dacă ministrul nu crede oportun timpul actual pentru a regula în înţelegere amicală cu Rusia şi cu reprezentaţiunea legală a Bulgariei, conform tractatului din Berlin, chestiunea tronului bulgar.

Alte păreri

Delegaţii germani din Bohemia, Baerureither şi Fournier şi delegatul marei proprietăţi funciare din Bohemia, Belcredi, contestează D-lui Kaftan dreptul de a vorbi în numele Bohemiei; el se declară partisani ai triplei alianţe şi exprimă încrederea lor în contele Kalnoky.

Ruteanul Barvinski se declară contra unei alianţe cu Rusia, care apasă pe Ruteni.

Răspunsul D-lui Kalnoky

D. de Kalnoky răspunde D-lui Kaftan, că va găsi răspunsul la întrebările sale în declaraţiunile ministrului la comisiunea afacerilor străine.

Causele evenimentelor din Serbia sînt interioare şi nici de cum exterioare; nu e nici un motiv de a fi neliniştit şi e probabil că nici pe viitor nu va avea vre-o influenţă asupra monarchiei; această urmăreşte independenţa ţărilor din Balcani, pe basa tractatului din Berlin. Dacă ministrul ar intra pe calea arătată de D. Kaftan, ar fi trebuit să se amestece în afacerile interioare ale Serbiei, ceea-ce ar fi contrar politicii sale şi chiar contrariu opiniunii delegatului tînăr ceh. D. de Kalnoky va lăsa regatului Serbiei independente grija de a-şi regula afacerile interioare şi-l va ura ca stabilitatea cerută de binele ţării să prinză în fine rădăcini.

Bulgaria

In ceea ce priveşte Bulgaria, ministrul declară, că Austro-Ungaria îi va face bucuros vr'un serviciu, dacă va putea însă, ea nu se va amesteca nici în viitor, ca şi întrecut, în afacerile interioare ale principatului. Doreşte ca o altă putere să nu se amestece nici ea mai mult.

Austro-Ungaria doreşte înainte de toate ca situaţiunea Bulgariei din punctul de vedere al dreptului public, devenită neregulată în urma anexării Rumeliei orientale, să fie din nou regulată şi recunoscută de toate puterile Europei. Ministrul nu poate spune azi dacă va contribui şi cum; însă Austro-Ungaria se va pronunţa cînd îi va fi cu putinţă pentru că va găsi atunci o nouă garanţie a păcei în general şi a păcii în Orient. Neliniştea ar dispare dacă situaţiunea Bulgariei o fi fost regulată prin tractate, precum este regulată în cele-l-alte state din Balkani, adică dacă ar fi recunoscută de toate puterile. Luînd în consideraţie bună voinţa Austro-Ungariei faţă cu Bulgaria, va interveni negreşit în acest sens cînd se va presenta ocaziunea (vii aplauze).

Raportul comisiunii şi bugetul afacerilor streine au fost adoptate fără modificări.

IN JURUL UNUI TRON

De mai mult timp se svonise că prinţul Petru Karagheorghevici, ginerele prinţului Nikita al Muntenegrului şi pretendent la tronul sîrbesc, ar fi renunţat la drepturile ce crede a avea asupra acestui Tron în favorul fratelui său Arsenie.

Ziarele streine ne spun azi că renunţarea formală nu s'a făcut de cît zilele trecute, la Abbazia. Prinţul Petru a primit de la bogatul său frate Arsenie 5 sute de mii de ruble. Ca martori, a iscălit actul de renunţare d-nii Pasici şi Vitte, ministru de finanţe al Rusiei.

Prinţul Petru s'a stabilit la Geneva, unde se va dedica cu totul educaţiunii copiilor.

Din parte-i, prinţul Arsenie e hotărît a lupta pe toate căile posibile pentru a ajunge la tronul Serbiei.

AUSTRO-UNGARIA ŞI ROMINIA

După ce delegaţia ungurească şi-a spus cuvîntul în «chestia romînă» această chestie a fost adusă ieri, prin organul delegatului tînăr-ceh Kaftan, şi în delegaţia austriacă. Iată, după depeşa Agenţiei *Havas*, ce a spus d. Kaftan:

In ceea-ce priveşte Romînia, D. Kaftan zice că trebue să se întreţie cu această ţară raporturi amicale. Crede că procesul de la Cluj ar putea să lovească în prestigiul Austro-Ungariei în Romînia. Ungurii interpretează într'un mod ciudat legea naţionalităţilor cu privire la cele trei milioane de Romîni şi cele 3 milioane de slovaci din Ungaria. Oratorul începe apoi să vorbească despre situaţiunea Romînilor din Transilvania; însă preşedintele îl întrerupe zicînd ca delegaţiunea austriacă nu poate să se ocupe de situaţiunea interioară a Ungarei.

FOIŢA ZIARULUI *ADEVĂRUL* 6

WILHELM BERGSÖE

Nuvele italiene

PILLONE

Chipuri, aci slute, aci aducînd prin trăsăturile lor nobile, cu frumuseţea antică — toţi aceştia făceau zgomot, cintau, chiuiau, gesticulau şi-mi jucau pe dinaintea ochilor, aşa că nu mai ştiui în curînd ce să fixez pe hîrtie.

«In capul mesei troneau mireasa şi mirele, înconjuraţi de prieteni şi rude; ea era o fată nalta, cu ochii negri, cu zimbet vesel şi priviri vioae; el, o statură puternică, musculoasă, un tip adevărat de contrabandist neapolitan şi ocupat pentru moment mai mult cu macaroanele şi cu ulciorul de vin de cît cu mireasa de lîngă dînsul.

«De o dată se auzi un ţipet puternic, pătrunzător, ca al unei rîndunele de mare din partea bancului stîncos, ale cărui valuri aveau un lustru argintiu fosforescent, cum e de obiceiu în marea Mediterană vara. Semnalul acesta parcă avu o înrîurire magică asupra tutulor celor de faţă. O tăcere mormîntală se făcu, chiar copiii încetară zgomotul lor vesel. Pe urmă resună un *evviva* asurzitor, toate pălăriile şi şepcile fîlfîiră în aer, tamburinele şi chitarele ieşiră ca prin farmec din tocurile ascunse şi pe cînd unii dintre pescari puseră mîna pe cîte-va crengi de măslin aprinse şi le ridicară în văzduh, toată ceata cea-laltă, cu chitariştii în frunte, se repezi de vale de vale de mal, pentru a primi pe mosafirul aşteptat.

«Ochii mei căutau iscoditori afară, spre mare. La început nu văzui nimic de cît făşiile lăsate de lună şi valurile luminate ciudat, cari se loveau de stînci ca spirtul aprins. Pe urmă se zări un lucru negru, el trecu ca un delfin imens împrejurul vîrfului celui mai depărtat al limbei de pămînt, pe urmă intră ca o săgeată în făşiile luminate de lună şi acuma văzui că era una dintre luntrele cele lungi, înguste, ascuţite de ale pescarilor, care dusă de şai-spre-zece vîslaşi, sboară ca o rîndunică pe valurile Mediteranei. Inainte de a ajunge pescarii cu faclele lor la marginea cea mai depărtată a ţărmului, luntrea şi acostase [illegible]conjurate, salutate, primite cu entuziasm, aproape slăvite de mulţime, două persoane intrară sub cortul decorat de sărbătoare, două chipuri aşa de originale, în cît imi atraseră îndată toată luarea aminte.

«Cel dintîiu mosafir era un bărbat tînăr, nalt, brun ca un arab, cu trăsături ferme şi cu o privire, care avea ceva ciudat, regesc într'însa. De pe pălăria-i naltă, ascuţită fluturau panglici de mătasă de toate culorile. Pe un umăr purta atîrnată o haină de catifea cusută cu fir de aur, cu nasturi mari de argint masiv şi sub dînsa se vedea o cămaşă bogată în dantele strînsă la gît cu o agrafă strălucitoare. Vesta deschisă de catifea, se pierdea într'un brîu roş şi, dacă voiu mai adăoga că o păreche de ghete galbene şi nişte pantaloni largi de catifea îi complectau costumul, vei recunoaşte uşor portul ţăranilor bogaţi proprietari de vii din partea din spre Amalfi, cînd se adună la serbătorile lor cele mari.

«Cel-l'alt mosafir era o fată tînără, un chip subţire, mlădios, aproape gingaş, o frumuseţe desăvîrşită cu profil grecesc şi cu expresia ciudată, aproape melancolică în ochi, particulară unor femei din Neapoli. Ea purta o manta largă de mătasă închisă, al cărui guler sau a cărui glugă şi-o trăsese pe jumătate peste cap, pentru a se apăra de vîntul mărei. Acuma, dintr'o împinsătură, lepădă mantaua, o aruncă unui pescar, întoarse capul către foc şi-mi arăta, spre marea mea mirare, un păr des, bogat, dar roş auriu, care, împletit cu şiraguri groase de mărgăritar, îi şedea ca o aureolă pe cap.

Nu e lucru rar să vezi neapolitane cu părul roşcat. Pentru că pe ţărmurile golfului, unde au domnit pe rînd Francii, Normanii, Longobarzii şi sute de alte neamuri, rasa italiană nu şi-a păstrat curăţenia şi sîngele neamestecat ca în munţii Sabinilor şi Volscilor. Dar un păr cu un lustru metalic aşa de curat, de o nuanţă aşa de aurie-roşie nu mai văzusem şi aceasta scotea mai în văz în chip minunat arcul boltit al sprîncenelor negre şi privirea mîndră, care ardea în ochii ei negri.

«Dar, dacă frumuseţea ei mă atrăsese, îmbrăcămintea-i mă puse în uimire. Nu vreau să vorbesc de dantele, de corsajul de catifea cu borduri, de rochia de mătasă multicoloră şi de pantofii cei mici cu cătărămi enorme de argint. Toate astea le cunoşteam de la modelele din ţări şi din viaţa de devale, în port, cînd ţăranii din Sorrent şi Ischia veneau în hainele lor de sărbătoare pentru a vizita capitala. Nu, aceea-ce mă uimea, era strălucirea, jocul de lumini al prea multelor juvaericale, cu care ea era găţită.

«Acum, cînd ea, împreună cu însoţitorul său, luă loc nu departe de mine, putui vedea deslușit, că lucrurile acestea nu erau cumpărate la juvaergiii săraci de lîngă Santa-Lucia, ci că pietrele scumpe, care luceau la gîtul şi la urechile ei, erau diamante, rubine, safire, cărora cei mai bogaţi juvaergii de pe strada Toledo abia le puteau găsi păreche — da, spre mirarea mea, descoperiii că mărgăritarele cît nuca, pe care le avea împletite în păr şi pe care eu le credeam din Roma, erau adevărate, parcă abia scoase din adîncimele tainice ale mărei. Adăugînd mărgeanul de la gît şi brăţările grele, împodobite cu rubine, crezui cu siguranţă că dacă nu e o princesă, cel puţin are pe sine o avere princiară.

«Şi totuşi, atît în frumuseţea ei, cît şi în bogăţia, care o înălţa, era ceva antipatic, deşi ochiul îţi era orbit la prima privire. Nu numai că ea avea conştiinţa frumuseţei sale, dar primea omagiile de admiraţie, de care era copleşită din toate părţile, cu oare-care dispreţ, care nu se împăca de loc cu sinceritatea, cu care întîmpinau bieţii oameni.

Din cînd în cînd se vedea în colţurile gurei sale o trăsătură rece, nepăsătoare şi, dacă se credea jignită de observaţiile însoţitorului său, trăsăturile sale poate prea regulate, căpătau o expresie, a căreia răceală amintea luciul zăpezei de pe munţii Apenini.

«Societatea multicoloră iar se aşezase în vremea asta la masă şi anume aşa, că streinul cel bogat stătea în dreapta mesei alăturî de însoţitoarea sa. Eu credeam că e vr'un proprietar de vie bogat, căruia îi venise gîndul minunat de a asista la nunta unuia dintre supuşii săi şi fui întărit în acésta, cînd îl văzui scoţînd o pungă grea, pe care o întinse miresei spunîndu-i cîte-va vorbe măgulitoare.

(Va urma)

STIRI MARUNTE

Macaua şi glonţul.—Aseară pe la orele 8, bărbierul Alecu Preda, din calea Griviţeĭ, a încercat a se sinucide, descărcîndu-şĭ asupra capuluĭ un foc de revolver; din întîmplare, glonţul trecu pe alăturĭ, fără să-l atingă. Fratele nenorocituluĭ, Mihalache Preda, alergînd la sgomotul detunăturiĭ, sosi tocmaĭ la timp pentru a împiedica pe sinucigaş să-şĭ tragă un al doilea glonţ.

Alecu Preda spune, că a vrut să se sinucidă de disperare că-şĭ pierduse toate paralele la cărţĭ.

*
* *

Altă sinucidere. — Tocmaĭ la aceiaşĭ oră, tînărul Oscar Müler, în vîrstă abia de 19 anĭ, îşĭ trăgea un glonţ de revolver în tîmpla dreaptă, în locuinţa părintească din strada Auroreĭ No. 35.

Nenorocitul tînăr a fost transportat într'o stare gravă la spitalul Colţea.

EDIŢIA A TREIA

ULTIME INFORMATIUNI

Mare zăpăceală în cercurile tuturor partidelor şi grupurilor politice.

D-niĭ Dimitrie A. Sturdza şi Slavicĭ aŭ fost primiţĭ erĭ în audienţă de către Regele, la castelul Peleş.

Pentru ce? — Iată ceea ce face obiectul multor comentariĭ şi combinaţiĭ!

Palatul de justiţie din Craiova se va inaugura la 1 Octombrie.

D-niĭ Al. Marghiloman şi Take Ionescu vor prezida solemnitatea inaugurăriĭ.

Maĭ mulţĭ supuşĭ romînĭ din Alexandria (Egipet) aŭ cerut ministeruluĭ de externe să înfiinţeze un consulat general în acea localitate. Colonia romînă a oferit ministeruluĭ şi un palat pentru biurourile consulatuluĭ.

Dacă consulatul se va înfiinţa la primăvară, palatul, care valorează aproape un milion de leĭ, va deveni proprietatea statuluĭ.

D. G. Pavlof, avocat din Iaşĭ, a primit neaşteptata moştenire de un milion şi maĭ bine, prin testamentul lăsat de prietenul săŭ Gh. Paoly, acum defunct.

Aşa prieteşug înţeleg şi eŭ!

D. Take Ionescu a invitat pe rectoratul Universităţiĭ din Capitală să ia măsurile cele maĭ extreme pentru a reprima orĭ-ce fel de mişcare a studenţilor.

In urma aceste adrese, D. Titu Maiorescu a convocat consiliul profesorilor universitarĭ.

Vestitul Algiu refuză a primi prefectura poliţieĭ Capitaleĭ, în speranţa că va fi numit comandant de divizie în locul rămas vacant în urma numireĭ luĭ Jack Lahovary în postul de şef al mareluĭ stat major.

Consiliul comunal al Capitaleĭ s'a constituit azĭ, alegînd de primar pe D. N. Filipescu şi ajutorĭ de primarĭ pe D-nĭ Al. Ciurcu şi I. Brătescu; iar D. Velescu a fost însărcinat cu funcţiunea de ofiţer al stăreĭ civile.

Neică Iancule, servus!

Primar al Craioveĭ a fost ales D. A. D. Nicolaide.

La Galaţĭ a fost ales D. Ressu.

După întoarcerea sa de la manevre, Regele va veni în Capitală pentru a vizita expoziţia din Cismegiŭ şi a azista la solemnitatea punereĭ pietreĭ fundamentale a nouluĭ palat al ministeruluĭ domeniilor.

D. Mircea Petrescu ne adresează o scrisoare prin care ne roagă să relevăm, ca deşi nu este student, D-sa a luat cuvîntul în întrunirea de Duminecă a studenţilor în calitate de membru în comitetul de recepţiune al studenţilor.

Girantul ziaruluĭ *Ţara* a declarat aseară în faţa maĭ multor studenţĭ, că afişele de astă-vară făcute în numele studenţilor în contra *Adevăruluĭ*, le-a redactat şi le-a plătit D-sa.

Se pare că ministrul a renunţat la idea de a înainta pe primul-procuror Paraschivescu, atît din cauza nemulţumirilor ce ar stîrnĭ printre magistraţĭ, cît şi pentru faptul că nu găseşte pe nimenĭ cu aşa *sînge rece*, spre a-l înlocui în acest post delicat.

Liberaliĭ vor ţine Duminecă o mare întrunire publică la Orfeŭ.

Casieriile generale ale judeţelor Covurluĭ şi Vîlcea aŭ sechestrat averile a 30 de arendaşĭ, carĭ datorează statuluĭ o sumă de aproape 200.000 leĭ.

Datoriile arendaşilor din ţară către stat se urcă pînă acum la aproape şeapte milioane de leĭ.

Lupta de erĭ anunţă, că concordia a reintrat în sinul mareĭ familiĭ conservatoare şi că disidenţa a fost o furtună într'un pahar cu apă.

Deputaţiĭ conservatorĭ învrăjbiţĭ s'aŭ întrunit şi s'aŭ împăcat hotărînd ca să formeze un comitet executiv comun, care să lucreze împreună cu comitetul ales de radicalĭ.

Să le fie de bine la toţĭ.

Regele însoţit de ataşaţiĭ militarĭ străinĭ va pleca Vinerĭ la Vasluĭ pentru a asista la marile manevre.

Presa şi întrunirea studenţilor

Credem interesant să punem sub ochiĭ cititorilor noştri, apreciările diferitelor ziare asupra întruniriĭ studenţilor:

Voinţa Naţională spune: «Cu toţiĭ am putut admira erĭ, tactul, calmul, cuviinţa acesteĭ tinerimĭ, pe care organele guvernamentale o înfăţişează ca pe o turmă inconştientă, capabilă să se arunce la solda unuĭ partid, în aventurile cele maĭ nebuneştĭ».

Şi la urmă: «Pe această cale, ţara întreagă va urma, cu simpatie şi entusiasm tinerimea noastră universitară».

In acelaşĭ mod opinează şi *L'Indépendance Roumaine*: «Nu putem de cît să lăudăm tactul şi demnitatea ce aŭ desfăşurat studenţiĭ în această împrejurare». Cu toate acestea, ziarul francez face oare-carĭ restricţiĭ spunînd, că nu aprobă întrunirea, nicĭ războiul pornit în potriva guvernuluĭ. Apoĭ după ce critică atitudinea poliţieĭ şi a primaruluĭ, din noaptea de 14 Septembre pledează circumstanţe atenuante pentru guvern şi maĭ ales pentru D. A. Lahovary. Cu un cuvînt *L'Indépendance* vrea să împace şi capra şi varza.

Timpul îşĭ concentrează mînia şi necazul în următoarea notiţă:

Toată lumea cuminte, toţĭ studenţiĭ serioşĭ carĭ nu se amestecă în caraghiozlicurĭ, toţĭ aceia carĭ nu se numesc nicĭ Mircea Petrescu, nicĭ Axente, sînt unanimĭ a critica fanfaronadele şi donchişonadele pretinşilor oratorĭ la întrunirea colectivistă de erĭ.

In special insultele şi trivialităţile întrebuinţate de nişte băeţĭ ca Axente, Mircea Petrescu etc. la adresa d-luĭ ministru al instrucţieĭ publice, de şi pe d-sa îl lasă absolut indiferent, fac pe mulţĭ să întrebe dacă nu e deja timp ca să se ia măsurĭ serioase în contra acelora cariĭ prin nesăbuita lor atitudine compromit toată tinerimea universitară, acea majoritate de studenţĭ carĭ nicĭ nu merg la *Orfeŭ*, nicĭ nu atacă pe M. S. Regele, nicĭ nu încearcă să devasteze poliţia capitaleĭ, nicĭ în fine nu sunt membrĭ aĭ clubuluĭ liberal.

Lupta găseşte, că studenţimea a intrat pe o cale cu totul nouă, extraordinar de curioasă, ne maĭ pomenită nicĭ în ţară nicĭ aiurea, căcĭ în întrunirea de erĭ s'aŭ coborît în arena luptelor politice, s'aŭ constituit în partid politic şi aŭ hotărît să lupte pentru resturnarea guvernuluĭ. Greşala studenţimeĭ e mare, zice *Lupta*.

«Studenţiĭ la vîrsta lor, cu experienţa şi cunoştinţele ce pot avea, n'aŭ dreptul să pretindă la conducerea ţăreĭ. Judecata asupra afacerilor publice cade în competinţa acelora carĭ cunosc lumea, carĭ aŭ maĭ mult de 19, 20 saŭ 21 de anĭ.

In curînd şi maĭ curînd de cît cred instigatoriĭ, studenţimea va face o tristă experienţă, şi această tristă experienţă, va fi rezultatul agitaţiunilor necugetate ce aŭ întreprins.

De-ale instrucţieĭ

Localul liceuluĭ internat din Iaşĭ e gata. Ar trebui să se ia din vreme măsurĭ pentru mobilier pentru ca să nu se întîmple ca la liceul externat unde mobilierul este deja în stare rea din cauză că a fost făcut în rele condiţiĭ şi în pripă.

*
* *

La Septembrie, anul viitor, se va serba cu mare pompă inaugurarea nouluĭ local al universităţeĭ din Iaşĭ.

*
* *

Clădirea Teatruluĭ Naţional din Iaşĭ s'a început şi zidăria înaintează mereŭ. Peste douĭ anĭ Teatrul va fi gata.

*
* *

S'a înfiinţat clasa III pe lîngă şcoala de aplicaţie de la şcoala normală de institutoare din Iaşĭ. La această clasă a fost numită D-na Lateş; iar la cl. I şi II D-na Mitru.

*
* *

Cu începutul anuluĭ şcolar 1894—95 se va deschide o şcoală primară de aplicaţie pe lîngă şcoala normală de învăţătorĭ din Bîrlad.

*
* *

D-ra Natalia Gavrilescu s'a numit pedagogă la şcoala normală de institutoare din Iaşĭ în locul D-reĭ Laurenţia Marte demisionată.

*
* *

D. Anton Rujicka s'a numit ca maestru de violină la şcoala normală de învăţătorĭ din Galaţĭ.

*
* *

Invăţătoriĭ carĭ aŭ reuşit pentru catedrele de institutorĭ la concursul ce s'a ţinut în urma, se zice, că vor fi numiţĭ prin luna Decembre anul acesta.

*
* *

Tot în luna Decembre a. c. se va ţine ultimul concurs — după legea veche a învăţămîntuluĭ primar — pentru catedre de institutorĭ şi institutoare.

*
* *

D-l Stefan Boldescu, licenţiat în litere este numit pe ziua de 1 Octombrie profesor de partea literară la divizionara Liceuluĭ din Ploeştĭ.

*
* *

D-luĭ Ilie Georgescu institutor la Craiova i-sa acordat un congediu de 3 anĭ pentru a-şĭ completa studiile pedagogice în străinătate.

Conflictul Sîrbo-Italian

Belgrad, 19 Septembre. — Cercurile oficiale daŭ versiunea următoare asupra conflictuluĭ dintre ministrul afacerilor străine, D. Lozanicĭ, şi ministrul şi consulul italian, D-niĭ Galvaqua şi Ramazzi:

Audienţa cerută de D. Galvaqua a fost acordată imediat. Ministrul Italieĭ exprimînd apoĭ dorinţa de a fi dispensat de audienţă D. Lozanicĭ a răspuns, că scrisorile de rechemare trebuesc remise de succesorul D-luĭ Galvaqua, care cu toate acestea a trimes scrisorile la minister.

O convorbire a fost apoĭ între D-niĭ Lozanicĭ şi Ramazzi în această privinţă, convorbire în timpul căreia D. Ramazzi s'a mîniat (? !) aşa în cît D. Lozanicĭ s'a văzut silit să-ĭ declare că rupe orĭ-ce relaţiune personală cu dînsul.

ULTIME TELEGRAME

Petersburg, *19 Septembrie.— Oficială. Impĕratul, impĕrăteasa, marele duce moştenitor, mariĭ ducĭ George şi Michail, marea ducesa Olga şi prinţul Nicolae al Grecieĭ aŭ plecat ierĭ seară de la Spala la Crimeea.*

Berlin, 19 Septembre.—*Reichsanzeiger* zice cu privire la arestarea sub-oficerilor din şcoala de artilerie, că era vorba de a se descoperi şefiĭ şi compliciĭ unuĭ complot ce ating regulamentele şi disciplina militară. N'a fost nicĭ de cum chestiune de manoperĭ socialiste saŭ anarchiste; însă de oare-ce nu s'a putut descoperi autoriĭ s'a arestat toată clasa.

Cair, 19 Septembre.—*D. Lemasson, inginer al canaluluĭ Suez, rănit alaltă-ierĭ cu o lovitură de puşcă, a murit din cauza rănilor sale.*

COTA OFICIALA
a
BURSEI DIN BUCUREŞTI

Lunĭ 19 Septembrie 1894.

Imprumuturĭ de stat romîne	
Rentă perpetuă	101
» amortisabilă din 1881 . .	98 1/4
» » (Impr. 1892 .	97 1/2
» » din 1893. .	97 1/2
» » 1894 internă.	—
» amort. (Impr. de 32 milioane.	83 1/8
» » (Impr. de 50 milioane).	85 1/4
» » (Impr. de 274 milioane)	85 3/4
» » » 45 »	85 1/4
» C. F. R. (Conv. Schuldverschreibung	—
Obligaţiune de Stat (Conv. rurale).	101
Oblig. Caseĭ Pensiun., a 300 leĭ.	272
Imprumuturĭ de oraşe	
Obligaţiĭ ale Com. Bucur. 1883.	85 1/2
» » » 1890.	86 1/2
Imprumuturĭ de Societăţĭ	
Scrisurĭ fonciare rurale	88 3/4
» » urbane Bucureştĭ.	99 1/4
» » » »	82 1/4
» » urbane Iaşĭ. .	74 3/4
Obligaţiile soc. de Basalt artificial.	97
Acţiunĭ	
Banca Naţională a Românieĭ . .	1485
Actiunile Bănceĭ Agricole . . .	138
Banca Românieĭ	—
Soc. de asigurare Dacia-Romînia .	387
» de asigurare Naţionala. . .	403
» de asig. şi reasig. Patria. .	110
» rom. de constr. şi lucr. publ.	107
Societatea de bazalt artificial . .	340
Banca Naţională scont.	7
» : av. pe dep. de efec. saŭ lingourĭ	8
Casa de Dep. şi Consem.: avansurĭ pe deposite de efecte. . . .	7 1/2

SPECTACOLE

Hugo. — In fie-care seară trupa de varietăţĭ. D-şoara Terville ne-a părăsit, regretată de antreprenor, care a trebuit să-ĭ plătească drumul.

Succesul serateĭ e, fără îndoială, D-ra Pascaly, care pe lîngă o voce frumoasă, are şi multă fineţe artistică. Place mult şi D-ra Marly, al căreĭ joc *grosso modo* aminteşte pe Carola.

Lira. — Dumineca viitoare Hagiescu dă la teatrul liric *Avarul* luĭ Molière.

Talentul luĭ Hagiescu e destul de cunoscut şi de apreciat. Sîntem sigurĭ de maĭ înainte de succesul aceşteĭ reprezentaţiĭ. Cine n'a luat încă bilet, bine-voiască a se grăbi.

[illegible] Gr. Pătrășcu, Pasagiul Bănceĭ Naționale, 19.

Tipărit pe hîrtie din fabrica LETEA